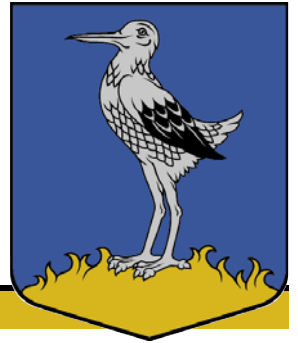

KLĀNU

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES
INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

vestis

2016. gada oktobris Nr. 5 (201)

Kultūras ziņas Sveiki, esam oktobrī!

18. oktobrī plkst. 11:30

Degumnieku tautas namā

**Rīgas Leļļu teātris aicina uz izrādi
„Šņukuriņš un viņa draugi”**

leeja EUR 1,50

17. novembrī plkst. 20:00

Degumnieku tautas namā

**LR proklamēšanas 98. gadadienai
veltīts svētku sarīkojums**

Grupas „Ginc un Es”

koncertprogramma „Mīlot dziesmu”

leeja bez maksas

Ierašanās svinīgā apģērbā

Svētku balle kopā ar grupu

„Ginc un Es”

ATĢĀDINĀJUMS!

Ierosinājumus par goda nosaukuma
„Ošupes pagasta Gada cilvēks”
piešķiršanu var iesniegt Ošupes
pagasta pārvaldē līdz 2016. gada
30. oktobrim

Visu laiku domāju, ka katra cilvēka dzīvē pesimisms un optimisms kā tādi dvīņi saķērušies iet roku rokā. Te tev, cilvēkam, smieklis nāk ne no kā un dejot gribas, kad saule lejas un putni smejas, un tad tu kā pielijis mākonis vari pūsties, kaut laime tev apkārt skraida.

Ieskatoties jauniznākušo grāmatu sarakstā pamanīju Agneses Martēnas Ligānas grāmatu ar nosaukumu „Laimīgie lasa grāmatas un dzer kafiju”. Lai gan grāmata stāsta par skumjiem notikumiem, nosaukums tai ir gluži vai kabatās noslēptais optimisms. Tas mani pamudināja parunāties ar mūsu pagasta bibliotēkas čaklākajām lasītājām.

Mieru meklēt devos septembra nogalē uz purvu. Dzērvenes palasīt. Tāds tukšs gan sūneklis. Šogad laika apstākļiem labpaticies labāk ražu dot āboliem, plūmēm. Visu jau nevar gribēt, bet pašiem jau pietiks. Lasu retās ogas un domāju, ņem tik, Dievs stādījis un audzējis. Bet vai tad patiešām tas ir par velti? Vai signāls luksoforā arī ir par velti? No kuras puses skatās – vai no optimista vai pesimista.

Purva ceļabiedre man pastāsta kādu amizantu stāstu. Reiz kāda pilsētas dāma atbraukusi uz purvu lasīt dzērvenes. Septembrī saule vēl sildījusi gluži labi, un kundze nolēmusi pasauloties, bet drānas pakārusi priedītē. Taču, kad pienācis laiks doties uz autobusu, vairs nekādi apģērbs nebijis atrodams. Ko nu iesākt? Devusies palīdzību lūgt uz tuvējām mājām. Varbūt arī tev, lasītāj, prātā ir kāds kuriozs no lauku darbiem vai dzērveņu lasīšanas, vai mežā iešanas. Neturi svenci zem pūra, bet padalies ar citiem „Klānu vēstis” lasītājiem!

Esam arī pietuvojušies tam brīdim, kad mums visiem kopā jāpieņem lēmums par Gotlības skolu. Atbildība mums visiem, jo mēs lemjam, ko mēs atstāsim saviem bērniem. Tāpat kā kartupeļus no kaudzes pārļausot par dažiem priecājamies, dažus bail rokās paņemt, ka nesašķīst! Tāpat arī ar nepatīkamiem jautājumiem mums jātiek galā un atbilde jāatrod. Savādāk tā kartupeļu kaudzes lasīšana neies uz priekšu.

Dace Kalniņa

PAGASTĀ

• **Pie pagasta pārvaldes ēkas atradās trīs soliņi, kur palicis viens no viņiem?**

Jā sākumā bija trīs, viens no tiem nolietojās (sapuva). Vandālisms šeit noteikti nebija. Analogu pašlaik uz vietas nav iespējams izgatavot, jo meistars, kas šos soliņus gatavoja, patlaban nesniedz pakalpojumus. Gaidām, kad tas būs iespējams, vai arī, ja esošie soliņi nolietosies, tad uzstādīsim jaunus visus.

• **Jūnija numurā „Klānu vēstis” rakstīju, ka pagasta pārvalde iegādājās zāles plāvēju ceļmalām, kā šovasar norisinājās darbi?**

Jā, pagastā tika izplautas ceļmalas. Piemēram, uz „Liespalām” pat vairākas reizes. Lielais smalcinātājs, kas izplāva krūmus grāvjos, nav pagasta, bet gan valsts autoceļš. Pagasta plāvējs plāva zāli gar ceļmalām. Degumnieku centrā zāle tiek plāuta ap pagasta pārvaldei piederošām ēkām, bezsaimnieka māju un tām mājām, kuru īpašnieki samaksā pārvaldei par darbu. Līdzīgi arī Ošupes ciemā – privātmāju teritorijas un ceļma-

las ir jāapļauj māju iedzīvotājiem vai to īpašniekiem.

• **Kā veicās futbola komandai „Lubāna”, kuras sastāvā spēlēja arī mūsu pagasta jaunieši?**

Komandu „Lubāna” varam apsveikt ar 3. vietu ZA līgā, komanda bija vienas uzvaras attālumā no sudraba medaļas. Mūsu pagastu komandā pārstāvēja – Jānis Šķēls, Ivars Lizdiks, Ričards Strods. Pirmā vieta Balvu sporta centram, otrā vieta FK Kvarcs/Madonas BJSS.

• **Vai pašlaik pagastā norisinās kādi darbi ar projektiem?**

Jā. Ir sākušies darbi pie pašvaldības nozīmes meliorācijas koplietošanas grāvja sākot no Rupsalas gandrīz līdz „Cerībām”. Šis ir kopprojekts, kur dalībnieks ir arī privātpersona, par ko ir liels prieks, ka cilvēki iesaistās.

Gribu brīdināt jau laikus pagasta iedzīvotājus un viesus, ka sakarā ar caurteku būvēšanu būs satiksmes ierobežojumi jau oktobra sākumā. Pie viena pastāstīšu, ka arī vietās, kur būs nepieciešams, remonta dēļ tiks noņemts arī pašreizējais

ceļa segums, kas nākamajā būvdarbu sezonā tiks atjaunots. Taču, diemžēl, autoceļa lietotājiem ziemas periodā būs jāpacieš pārdesmit metru garais posms bez asfalta seguma.

Šis grāvis tiek atjaunots tādēļ, ka ir šī sateces baseina lielākais, ūdenus paņem no 70 citām mazākām ūdenstecēm un ietek jau iztīrītā ūdens tilpnē. Kas nav mazsvarīgi, grāvis apkalpo Ošupes ciema attīrīšanas ietaises un Liepu ielas 1, Liepu ielas 2 pagrabu drenāžu.

Vēl pie šā paša piebūvēšu, ka Ošupes ciema Liepu ielā 1 tika veikta pagrabu tīrīšana un „atdzīvīnāta” drenāža.

• Aktuāli

Valsts SIA „Zemkopības nekustamie īpašumi” (turpmāk tekstā ZNĪ), kas apsaimnieko Lubāna ezera hidrotehniskās būves (dambjus), vērsās pašvaldībā ar priekšlikumu par satiksmes organizēšanu pār dambjiem.

29.09.16 Madonas novada domes sēdē šis priekšlikums tika akceptēts. Rezultātā Ošupes pagastā un citu pagasta turpinājums 2. lpp.

pārvalžu administratīvajās teritorijās pie autoceļiem pār aizsargdambjiem uzstādīs masu un kustības ātruma ierobežojošas ceļa zīmes, izņemot ar pašvaldības un ZNĪ atļaujām.

Mērķis šīm darbībām ir nodrošināt rekonstruēto brauktuvi ilgāku ekspluatācijas periodu.

Informējam zemniekus, kuriem piekļuve apsaimniekotajām platībām ir izmantojot dambju brauktuves, lai pārvietotos pa šiem ceļiem, būs nepieciešamas pašvaldības vai ZNĪ atļaujas.

Zīmes uzstādīt plānojam jau oktobra beigās.

Ja klimata apstākļi ezera dambjiem būs nelabvēlīgi, kā, piemēram, pavasara šķīdonis, kustība varbūt vispār tiks aizliegta. Novads veiks arī ceļu greiderēšanu, ziemas periodā – sniega tīrīšanu pēc nepieciešamības.

2015. gada darbi uz šiem ceļiem tika vērsti uz noturības paaugstināšanu, ceļa klātne nav būvēta kā ceļš, bet gan ir uzberta planējamā kārtā.

Vēl ZNĪ vadībā norisināsies arī Meirā-

nu kanāla tīrīšanas, padziļināšanas darbi no Salenieku tilta līdz Meirāniem. Tas norisināsies divos posmos. Pirmajā posmā tiks veikti darbi Salenieku tilts – Kalnagala tilts, kam uzsākta jau projektēšana un otrajā kārtā Kalnagala tilts līdz Meirāniem.

Nobeigumā saku paldies tiem, kas iesūtīja jautājumus un telefoniski interesējās par pagastā notiekošo. Ceru, ka uz tiem esmu atbildējusi. Jautājiet vēl!

Ar A. Šķēlu sarunājās **Dace Kalniņa**

Starptautiskais un starpnovadu dambretes turnīrs Degumniekos

Šogad 10. septembrī, Degumnieku tautas namā, kopā pulcējās dambretes spēles mīļotāji no Latvijas, Lietuvas, Igaunijas un Baltkrievijas. Ar turnīru tika atzīmēta ilggadējā dambretes spēlētāja un trenera Jāzepa Juhneviča jubileja. Tieši viņa 70 gadu jubilejai par godu tika uzsākta šī tradīcija Degumniekos, kas norisinās jau ceturto gadu. J. Juhneviča ģimene ir paveikusi lielu darbu, lai šis pasākums varētu iegūt tādas aprises, kādas tās ir tagad. Jāteic, ka turnīra dalībnieku skaits aug ar katru gadu, šogad tie bija 85 dalībnieki. Kas zin, varbūt nākamgad tas būs jau lielāks?

Godināšanas turnīru rīko Madonas novada Ošupes pagasta pārvalde, Dambretes attīstības biedrība sadarbībā ar Jāzepa Juhneviča dēliem – Jāni un Maigoni Juhnevičiem un turnīra galveno tiesnesi Raivi Paegli.

Tik liela mēroga pasākums Baltijā nebija norisinājies pēdējos 30 gadus. Vēl tāds pasākums norisinās tikai Kuresārē, Sāremā salā, kur satiekas uz pusi mazāk dalībnieku no vairākām valstīm.

Sacensības sākās jau deviņos no rīta ar ātrspēles turnīru, kurā piedalījās 4 valstis un 42 dalībnieki. 1. vietu izcīnīja Lietuvas lielmeistars Sigitas Smadrys, aiz sevis atstājot Latvijas čempionu Guntaru Purviņu. 3. vieta šoreiz Latvijas meistaram Tālvāldim Rūmītim no Dobeles.

Galvenajā pamatturnīrā piedalījās 85 dalībnieki no 4 valstīm.

Turnīrs aizritēja pēc Šveices sistēmas vienpadsmit kārtās.

Ceļojošo kausu un 1. vietu otro gadu pēc kārtas izcīnīja Latvijas vairākkārtējs čempions Guntars Purviņš no Bauskas novada. 2. vietu izcīnīja Lietuvas lielmeistars Sigitas Smadrys, kas pārstāvēja Lietuvas komandu INTER. 3. vieta turnīrā vairākkār-

Dalībnieku kopilde.

Aigara uzruna šoreiz divās valodās.

tējam Igaunijas čempionam Arno Uutma.

Dalībniekiem no mūsu Degumnieku komandas arī labi sasniegumi! Ar augsto 5. vietu starp Lielmeistariem un meistariem apsveicam mūsu parstāvi Valdi Masu, bet kopvērtējumā starp sievietēm apsveicam ar 4. vietu mūsu Aigu Priednieci!

Pamatturnīra komandu kopvērtējumā 1. vieta komandai „Amats un Dizains” no Baltkrievijas. 2. vieta komandai no Bauskas, kuru pārstāvēja Latvijas izlases dalībnieki. 3. vieta Jēkabpils komandai.

Pamatturnīra jauniešu kopvērtējumā pārliecinoši 1. vietu izcīnīja pašreizējais Pasaules čempions jauniešiem no Baltkrievijas Mihails Semeruks (komanda „Amats un Dizains”). 2. vieta arī vienam no vadošajiem dambretistiem Pasaulē jauniešiem no Baltkrievijas Dmitrijam Nemečam (komanda „Amats un Dizains”). 3. vieta Latvijas čempions jauniešiem Gunārs Gribuška no Ķeguma novada.

Pamatturnīra sieviešu kopvērtējumā

Jubilāra sumināšana.

1. vieta vairākkārtējai Latvijas čempionei Antrai Valnerai (Ķeguma novads). 2. vieta pašreizējai Pasaules čempionei no Baltkrievijas Poļinai Petrusjovai (komanda „Amats un Dizains”). 3. vieta vairākkārtējai Latvijas čempionei Zojai Uvačanai (Jēkabpils novads)

Pasākuma organizatori saka paldies Madonas novada uzņēmējiem par atbalstu turnīra rīkošanā. Paldies SIA „Domu pietura”, SIA „TD „Sveķi”, z/s „Eglītes”, z/s „Jaunalīni”, z/s „Jāņkalni”, z/s „Aizupes”, IK „55 mārītes”, SIA „Madonas karameles”, SIA „Madonas alus darītava”, z/s „Līvi”, z/s „Zvirgzdiņi”.

Dace Kalniņa

2016. gada oktobris

Iedzīvotāju sapulce Degumniekos

23. septembrī Degumnieku tautas namā Ošupes pagasta pārvalde aicināja Madonas novada domes priekšsēdētāju Andreju Ceļapīteru, novada domes priekšsēdētāja vietnieku Agri Lungeviču, uzņēmējdarbības un tūrisma attīstības nodaļas vadītāju Romānu Hačatryanu, deputātu Artūru Čačku un Ošupes pagasta iedzīvotājus uz kopīgu apspriedi par vecās Gotlības skolas ēkas turpmāko likteni. Ņemot vērā, ka informācija par šo sanāksmi bija skopa, aktivitāte no iedzīvotāju puses bija maza.

Pagasta pārvaldes vadītājs Aigars Šķēls iepazīstināja klātesošos ar skolas pašreizējo tehnisko stāvokli. Ēka no ārpusē pagaidām vēl stāv stabili, bet, ja drīzumā nekas netiks darīts, jumta konstrukcijas var sākt izlikties. Protams, arī vidi degradējošs šis objekts sāk palikt un, ko tur liegties, arī bīstams. Ierosinājums ir, vai nu ēku nojaukt, vai ar steigu meklēt tai apsaimniekotāju.

Viena no idejām, kurai pievienojās arī klātesošie pagasta iedzīvotāji, ir ēku atdot kāda zemnieka rīcībā, lai šeit izveidotu tehnikas novietni. Vēlreiz jāuzsver, ka šīs ir tikai idejas.

Pagasta pārvalde ir atvērta un gaida ikvienu pagasta iedzīvotāju ar savu redzējumu vai ideju turpmākajā Gotlības skolas likteņa lemsšanā.

Arī sarunā pēc šīs sapulces A. Šķēls informēja, ka tiks aplēstas jumta sakārtošanas darbu izmaksas. Nākamā gada novada budžetā šī summa tiks arī prasīta, bet, ja šī summa no domes netiks piešķirta, naudas šiem darbiem nebūs. No citām jomām, piemēram, izglītības vai kādas citas jomas nauda netiks ņemta.

Dace Kalniņa

Degumnieku pamatskolas absolventu salidojums

„Mēs pārnākam, kā putni pārnāk mājās...”

8. oktobrī, Degumnieku skola aicināja visus savus mīļos absolventus un skolas darbiniekus, kas kādu brīdi gājuši kopā, lai satiktos, kavētos atmiņās, paskatītos, aprunātos, kā skola un toreizējie draugi dzīvo šodien.

Svinīgi tika ienests skolas karogs. Pasākumu vadīja Degumnieku pamatskolas direktore Daiga Rubene, ārpusklasses darba vadītāja Edīte Zaube un skolas absolvente, aktrise Inga Tropa.

Bijušais absolvents Aigars Šķēls, tagad pagasta pārvaldes vadītājs, savā uzrunā atzina, ka skolas bērnu vārdi ļoti bieži dzirdami starp olimpiāžu un konkursu uzvarētājiem gan novadā, gan republikā. „Protams, esam mazi, ar lielām skolām nekonkurēsim, bet salīdzinoši, mēs izskatāmies ļoti labi.”

Koncertā klātesošos priecēja Degumnieku pamatskolas bērnu priekšnesumi, Degumnieku tautas nama ansambļa „Harmonija”, jauniešu deju kolektīvs „Atspēriens”. Jāpiemin, ka abos kolektīvos darbojas skolas absolventi. Daudziem no skatītājiem noteikti pārskrēja kāda „skudriņa”, kad uz skatuves iedziedājās māsa Sprūdes. Jāteic, ka nu

turpinājums 4. lpp.

Skolas karoga ienešana.

Emocionāls mirklis Inga saka paldies, savai mammai un skolotājai, Anitai Tropai.

Paldies ilggadējai pavārei Skaidrītei.

Paldies Melītai!

turpinājums no 3. lpp.

viņām ir mainījušies uzvārdi, bet vietējie viņas pazīst ar šādu uzvārdu.

Aizkustinoša bija bijušo pedagogu apsveikšana, žēl, ka daudzi nebija ieradusies. Patīkami, ka saviem skolotājiem absolventi nesa ziedus. Tas noteikti bija kas vairāk, kā tikai ziedi. Tā bija cieņa, mīlestība un pateicība. Vecākie pedagogi, kas nevarēja ierasties bija uzrakstījuši sirsniņas vēstules, kuras visiem nolāsīja Edīte. Emocionāls bija brīdis, kad telefoniski tika sazvānīta bijusī direktore Ināra Logina. Visa zāle piecēlās kājās un uzgavilēja. Kas tāds ir nopelnāms tikai ar nesavtīgu darbu un sirsniņu.

Tas, ka Degumnieku skolas absolventi ir atraktīvi un izdomas bagāti pierādīja arī divu „vecenišu” (Egita un Ilona) uznāciens. Šis, redz, ieradusās, lai apskatītu, kas ar ko, kam no kā. Apsprieda, kas bijis, kas jaunāks. Piemēram, ka Zvidzijas iela vairs neesot Zvidzijas iela, bet gan Misteru iela. Un žurnālā „Kas jauns” esot izlasījušas, ka pionieru vadītājs Aigars tagad esot „baigais šiška”. Kad no dāmas bija izrunājušās krustu šķērsu, tika paaicināts treneris Spridzeklis (Ervīns). Treneris ieradās atbilstošā kostīmā un klātesošajiem patiešām lika vingrot.

Jaunās tehnoloģijas ir pavērušas ceļu tam, lai bijušie skolotāji varētu mums atsūtīt sveicenu video formātā. Arī pašreizējie Degumnieku skolas audzēkņi bija uzfilmējuši jaukus sveicienus! Paldies skolotājiem par radošumu!

Pasākumu kuplināja bijusī skolas audzēkne Rasma un viņas grupa ar ugunīgām šovdejām, ģitārists Guntars ar duetu un viesmākslinieki ar sporta dejām.

Tas bija tikai sākums, vēl visa vakara garumā bija iespēja kopā fotografēties, dejot, izrunāties un, un, un...

Lūk! Īsintervijas no klātesošajiem, kas patika, kā pietrūka.

Edijs – Cik skaistas kļuvas klases. Gremdējamiem atmiņu albumos. Paldies!

Andris – Čau, klasesbiedri(ārī neatbraukušie)! Te ir forši! Varbūt nesaklausīju savas matemātikas skolotājas Marijas Puišes vārdu, paldies viņai!

Astrīda – Žēl, ka pie vecās skolas skaisto mirkli pārtrauca lietus. Nosalām mazliet, bet skaista bija skolas godināšana. Priekšnesumi, bija skaisti.

Valda – Šis salidojums man liekas visskaistākais no visiem! Iepazīnu jauno aktrisi „leviņu”. Grūti bija iedziļināties, pēc

Telefonsaruna ar I. Loginu.

Absolventi sveic savu audzinātāju A. Pauliņu.

kāda principa tika izsaukti un godināti skolotāji.

Marija – Interesantas un atmiņās aizkustinošas bija skolotāju vēstules un videorullīši. Video laikā skolotāju sacīto traucēja sadzirdēt mūzika. Bukletā neatradu mūsu direktora A. Bruzguļa un P. Spergas vārdus.

Jānis – Koncerts labs, bet garš gan.

Ilga – Cik mīļi ir tie skolotāji! Skolotāju Popiela bija vienreizēja!

Kārlis – Daudzveidīgs koncerts. Interesanti, ka tur piedalās bijušie audzēkņi. Esmu pirmajā salidojumā un esmu priecīgs.

Melita – Man bija labi. Paldies!

Anita – Ne tikai Rīga, bet arī Degumnieki staro! Cik tu biji skaista, vecā skoliņa! „Vecīšiem” pie skatuves traucēja sarunāties skaļā mūzika.

Gunta – Paldies par jauko vakaru, atkal redzēšanās prieku, atmiņām! Es joprojām esmu uz pozitīvo emociju viļņa, esmu laimīga, ka satiku tuvus un mīļus cilvēkus. Lai mums izdodas satikties vēl!

Sagatavoja un pierakstīja –
Dace Kalniņa

Dzied māsa Sprūde.

„Veceniņas” (absolventes Egita Brice un Ilona Ķevere).

Labdien, skolotāji, Degumnieku iedzīvotāji un klātesošie!

Šai skolas salidojumā vēlu visiem skolotājiem veselību un izturību, izaudzināt daudz gudru, ziņošu un labu cilvēku. Pašvaldībai piesaistīt jauniešus Degumniekiem, kuriem savukārt parūpēties par demogrāfisko stāvokli, lai ministru kungiem nenāktu prātā slēgt skolu. Īpaša PATEICĪBA INĀRAI LOGINAI un (Mārtiņam Zaubem) Elitai Zaubei šīs skolas tapšanā.

Ar cieņu bijušās saimniecības direktors **Aivars Bricis**

2016. gada 8. oktobrī Degumnieku pamatskolas vārds pulcēja tos cilvēkus, kuri šīs skolas vārdu ir ierakstījuši savā dzīves grāmatā. Pateicamies visiem, kuri ir strādājuši Gotlība un jaunajā Degumnieku pamatskolā un devuši savu ieguldījumu izglītības attīstībai Degumniekos.

PALDIES visiem, atbalstītājiem, kuri atsaucās un veltīja savu laiku salidojuma sagatavošanā!

Degumnieku pamatskolas kolektīvs

Lubāna ezera noslēpumu noslēgums „Bākā”

Šovasar jau no 1. maija ceļotājus aicināja iesaistīties tūrisma akcijā un apceļot Latvijas lielākā ezera Lubāna apkārtni. Piedāvājumā iekļautas Lubāna ezera apkārtnes tūrisma vietas Madonas, Rēzeknes, Lubānas, Balvu, Rugāju un Varakļānu novados.

Ceļotāji un tūrisma objektu saimnieki kuplā skaitā pulcējās 1. oktobrī atpūtas kompleksā „Bāka”. Akcijas laikā cilvēkiem tika piedāvāti 26 tūrisma vietas apmēram 20 km rādiusā ap Lubāna ezeru. Dalībnieks varēja no tiem izvēlēties sev interesantākos, apmeklēt vismaz piecus un aizpildītu dalības anketu, tad iesūtīt organizatoriem, lai piedalītos loterijā. Tai tika iesūtītas vairāk kā 1000 anketas.

Pasākumu vadīja Madonas novada tūrisma darba organizatore Sanita Soma un Lubānas tūrisma un kultūrvēsturiskā mantojuma centra speciālists Aigars Noviks. Pasākuma atklāšanā akcijas dalībniekus uzrunāja Rēzeknes novada domes priekšsēdētājs Monvīds Švarcs.

Madonas novadu pārstāvēja Ošupes pagasts ar sešiem tūrisma objektiem – Lubāna mitrāja tūrisma informācijas centrs, „Liepsalas”, „Jaunkalēji”, „Zīles”, „Alņi”, „Kodoli”.

Klātesošos izklaidēja ar priekšnesumiem Lubānas lauku kapella „Meldiņš”, Degumnieku tautas nama dāmu deju grupa „Orhidejas”, Igaunņu ģimene un Varakļānu kultūras nama amatieru aktieri. Pozitīvā gaisotnē tika izlozētas sarūpētās balvas, ko pasniedza tūrisma vietu saimnieki. Savukārt pasākuma organizatori objektu saimniekiem katram bija sarūpējuši piemiņas velti – krūzīti ar akcijas simboliku.

Interesanti, ka Lubāna mitrāja informācijas centra dāvanu – atpūtu divām personām ezera namiņā vinnēja Reinis Zviedris no Lubānas (Reiņa vecmāmiņa A. Pauliņa ir mūsu pagasta iedzīvotāja). Intervejā Reinis atzina, ka vēl neprot peldēt, bet viņam vēl laika diezgan šo iemaņu apgūt, jo Reinis ir bērnudārza audzēknis. Akcijas noslēguma pasākuma vadītāji S. Soma un A. Noviks priecājās kopā ar Reini, jo nu, atpūšoties namiņā, būs iespēja nākamvasar iemācīties peldēt lielajā Lubāna ezerā.

Tūristi akciju vērtēja kopumā atzinīgi. Savās atziņās daļās tūrisma profesionāle – Iveta Druva-Druvaskalne no Vidzemes Augstskolas (Tūrisma un atpūtas studiju virziens), kas akcijā piedalījās kopā ar meitu. Lūk, ko viņa raksta par saviem piedzīvojumiem:

Ošupes pagasta pārstāvji (Alņi, Liepsalas, Mitrāja namiņš).

„Orhideju” jautrā deja.

Izkustināti tiek arī klātesošie.

1) apmeklējām O. Kalpaka pieminekli Meirānu kapos (neiebraucām „Liepsalās” laika pēc, jo tajā dienā bijām „nobriedušas” ar velo nobraukt ap ezeru);

2) izmantojām velo nomu no biedrības „Aborieši” – paldies Mārim Valainim!

3) Lubānas amatniecības centrā iegādājāmies K. Valaines austro zāļu paklājīņu! Kalpo un smaržo vēl tagad!

4) apbraucām apkārtnē Lubāna ezeram, izbaudot ainavas! Pārsteidza atjaunotais ezera dienvidu gals un izpjautie latvāņi, putni – redzējām zivju ērgli u.c. daudz dažādus putnus;

5) iegriezāmies Nagļu veikalā, uzpildot dzeramā ūdens un pārtikas krājumus;

6) aplūkojām skaisto Teirumnieku purva taku, Īdeņas pilskalnu, izbaudījām pludmalī ezera ZA daļā;

7) nakšņojām Lubāna mitrāja centra istabīnā – ļoti ērti, paldies Ilzei Saušai!

8) piedalījāmies atvērto durvju pasākumos – putnu vērošanā ar Andri Dekantu u.c. aktivitātēs – ļoti jauka atmosfēra! Fantastisks pasākums! Paldies abām meitenēm, Ilzei Saušai un Līgai Jātniecei!

9) apskatījām ūdenstūrisma centru Bāka (skaista panorāma no jumta!), paldies administratoram!

10) tā kā tālāk devāmies uz Balvu novadu, tad iegriezāmies pie alus darītāja Daiņa Rakstiņa un iegādājāmies suvenīru mājāspalīcējiem – mājas alu!

Kopumā mums izdevās ļoti jauks divdienu ceļojums! Paldies Lubānas tūrisma informācijas un amatnieku centra darbiniecei, kura mums ieteica piedalīties šajā akcijā, iedodot Lubāna karti ar dalībnieka kartēm, jo pirms tam nebiju to pamanījuši! Paldies vēlreiz, lai sekmes jaunu ideju īstenošanai!”

Sirsnīgā un jaukā pasākuma turpinājums noritēja „Bāka” pirmajā stāvā pie bagātīgi sarūpētā pašu dalībnieku groziņu galda ar mūziku un labu noskaņojumu.

Informācija loterijas „Dalībnieka karšu” iesniedzējiem – visi loterijas laimesti, kuru saņēmēji pasākumā nepiedalījās, divu nedēļu laikā tiks nosūtīti pa pastu, iepriekš sazinoties uz anketā norādīto tālruna numuru.

Dace Kalniņa

Lasītprieks Degumniekos

Kad lielie rudens darbi apdarīti, paliek kāds brītiņš pašam sev. Palasīt grāmatu, paadīt zeķi, vai vēl ko sev tīkamu paraudzīt. Jau kādu laiku adīšana, rokdarbi ir nākuši modē. Arī jaunieši labprāt izvēlas skaistus rakstainus dūraiņus vai latvju rakstiem izrakstītu šalli. Kā ir ar grāmatu lasīšanu? Vai tā vēl gaida savu uznācienu uz modes skatuves? Pajautāju Degumnieku bibliotekārei Inārai Kokareī, kas tad ir mūsu pagasta čaklākie lasītāji? Izrādās, tās ir ļoti inteligēntas un jaukas kundzes – Elita Zaube un Rasma Eglīte. Devos pie viņām aprunāties.

Cik bieži apmeklējat bibliotēku?

Elita: Aizeju katru nedēļu

Rasma: Bibliotēku apmeklēju, kad pietrūkst lasāmvielas. Dažreiz divreiz mēnesī, gadās arī biežāk. Vairāk, protams, iznāk lasīt ziemas mēnešos.

Kāda žandra literatūru izvēlaties?

Elita: Izvēlos tādu literatūru kas ir izglītojoša. Patīk grāmatas par vēsturi. Nesen lasīju grāmatu par spitālīgajiem. Laikā, kad nebija atklātas zāles pret šo slimību, viņus visus veda uz kādu neapdzīvotu salu.

Rasma: Lasu dažāda veida literatūru. Patīk ceļojumu apraksti, grāmatas par ievērojamiem cilvēkiem – aktierem, mūziķiem un citiem sabiedrībā populāriem cilvēkiem. Pārsvārā lasu latviešu autoru darbus. Ļoti patīk Annas Skaidrītes Gailītes darbi.

Kas aizvien „aicina” doties uz bibliotēku?

Elita: Pensionāram jau ir brīvais laiks ko izmantot sev. Arī es to vēlos izmantot, lai sevi bagātinātu. Strādājošiem jau nav laika, arī man nebija, kad strādāju.

Rasma: Grāmatas lasu jau no bērnības. Nevaru iedomāties situāciju, ka tā visa nebūtu. Grāmata ir izziņas avots, atpūta no ikdienas, kad var aizmirst savas problēmas

Vai sev saistošo literatūru atrodat tepat Degumnieku bibliotēkā?

Elita: Ināra vienmēr cenšas iegādāties jaunas un dažādas grāmatas. Skaistas ir par Jaunzēlandi, Austrāliju. Saista ceļojumu apraksti. Ārkārtīgi interesantas grāmatas ir par Ķīnu. Biogrāfisks romāns par Kārli Zāli „Trīs zvaigznes” ir ļoti laba grāmata. Par Āfriku aizraujoši stāsti, kā ziloniņš, kam nav mammas, pieņem cita zilonmāte.

Rasma: Domāju, ka Degumnieku bibliotēkas grāmatu klāsts ir pietiekoši plašs priekš dažādām gaumēm. Un ir taču vēl arī žurnāli!

Vai ir kāda īpaša grāmata, ko pārlasāt vēl un vēl?

Elita: Jā, es pārlasu. Laikā, kad bibliotekāre ir atvaļinājumā, ņemu no savas personīgās bibliotēkas. Tuvas ir Hansa

Fallada „Starp vilkiem” un Tomasa Maina Rīda „Jātnieks bez galvas” (jāpiebilst, ka Zaubes kundzei ir patiešām skaista un plaša bibliotēka, kas savulaik pa grāmatai vien iegādāta).

Rasma: Esmu pārlasījusi Alfrēda Dziļuma darbus, kuri ir manas mājas bibliotēkā. Nez, vai ir vēl kāds rakstnieks, kurš savos darbos aprakstījis tik interesantus un spēcīgus raksturus.

Vai jums ir kāds grāmatas lasīšanas rituāls?

Elita: Tāda īpaša rituāla nav. Bet ir tāda pienākuma apziņa, ja iesāki, tad jāizlasa. Ir vietas grāmatā, kas nav interesantas, bet piespiežu sevi izlasīt. Tā teikt, darbs ir jāizdara līdz galam.

Rasma: Nekāda īpaša rituāla nav. Parasti lasu vakarā gultā, arī naktī, kad nenāk miegs.

Kā šķiet jums, vai grāmatu lasīšana nomierina un ir kā sava veida meditācija?

Elita: Noteikti varu apgalvot, ka lasīšana atvaira negatīvās domas. Lasi grāmatu, pēc tam pārdomā lasīto, galvā analizē un tad attālinās tas negatīvais, kas varbūt pa dienu noticis. Ja kāds pateicis, ko ne tik labu, vai aizvainojis, grāmata noteikti palīdz no tā distancēties.

Rasma: Grāmatu lasīšana patiešām nomierina un tā varētu būt kā sava veida meditācija.

Kādi vēl ir jūsu hobiji?

Elita: Tas ir mans dārzs. Patīk, ka apkārt zied puķes. Jūtos labi, kad apkārt ir ziedi, apstādījumi, esmu kā savā oāzē.

Rasma: Otrā mana aizraušanās ir krustvārdu mīklu minēšana. Tā ir nodarbe prāta asināšanai, lai neierusētu smadzenes. Vasarā patīk darbošanās dārzā ar puķēm.

Kāda ir jūsu ikdiena?

Elita: Vasaras periodā ravēju puķes, darbojos dārzā. Protams, rosos pa virtuvi. Darbiņu jau ir daudz, vienmēr pietiek, ko darīt.

Rasma: Kāda ir pensionāra ikdiena? Kad esam vairāk cilvēku mājās, protams, rūpes par to, lai visiem būtu labi, lai būtu paēduši un siltumā. Nodarbošanos atrast var katru dienu, ja tik ir vēlšanās.

Vai savās ģimenēs esat vienīgās lasītājas?

Elita: Pagaidām vienīgā.

Rasma: Ģimenē neesmu gluži viena lasītāja, grāmatas lasa arī mazmeita Roberta. Tikai tā jau ir cita paaudze, gaumes atšķiras. Galvenais, lai cilvēks lasa, jo tas bagātina valodu. Katram pašam jāmacās izvērtēt, kas ir paliekošs un kas īslaicīgs.

Visas Latvijas problēma – bērnu nevēlēšanās lasīt. Kā šķiet jums, no kā tas ceļš? Ko mēs visi varam darīt

lietas labā?

Elita: Internets ir izkonkurējis grāmatu. Ja negribēs, nelasīs. Kaut gan ar gadiem viss mēdz mainīties. Lēnām nāk modē lasīšana.

Rasma: Neņemot spriest, vai grāmatu nelasīšana ir visas Latvijas problēma un vai tā vispār ir problēma. Mēs dzīvojam milzīgā informācijas pārbagātībā. Televīzora ir pieejamas daudzas programmas, ir internets. Tajā informācijas ir tik daudz, ka jaunatnei nav vēlšanās un laika, lai aizrautos vēl ar kaut ko. Viss ir atkarīgs no paša cilvēka, ja viņš jutīs, ka ir nepieciešams lasīt, tad arī viņš to darīs. Laiks visu noliks savās vietās.

Vai akcija – bērnu un vecāku žūrija, ko realizē daudzviet Latvijā, kad lasa ne tikai bērni, bet arī vecāki, ir risinājums?

Elita: Esmu lasījusi priekšā gan saņem bērniem, gan mazbērniem. Gribēju viņus izglītot jau no mazām dienām. Lasīju pat nopietnas grāmatas, kā piemēram Puškinu (smejas).

Rasma: Vai akcija ir risinājums? Varbūt daļēji jā, jo ģimenē, kurā lasa vecāki, kopīgi darbojoties, ieinteresē arī bērnu.

„Laimīgie lasa grāmatas un dzer kafiju” – vai piekrītat Agneses Martēnas Ligānas apgalvojumam, kas izteikts grāmatas nosaukumā?

Elita: Laimes hormons ir arī šokolādē. Kafija noteikti nebūs tā, ko man ļoti vajadzētu laimes sajūtai. Bet šokolāde gan, tam piekrītu, un arī grāmatu lasīšana. Īstenībā tā laimes sajūta katram ir citā lietā, kādam noteikti arī kafijā un grāmatā.

Rasma: Es tā nevarētu apgalvot, jo kafiju dzeru tikai no rīta un tad es nelasu. Ne vienmēr lasu tad, kad esmu apmierināta ar dzīvi, gluži otrādi, tad, kad ir bēdīgi, cenšos palasīt kādu grāmatu. Šis teiciens par kafiju un grāmatu šoreiz neattiecas uz mani.

Gadalaika maiņas bieži cilvēkos izraisa pārdomas. Ir pienācis rudens, kādas pārdomas jums ir šobrīd?

Elita: Rudens depresija ir daudzziem cilvēkiem. Man personīgi ļoti pietrūkst saules. Dienvidos cilvēki ir priecīgāki, smaidīgāki – viņiem vairāk saules. Latvijā ir tik skaista daba. Mēs piedzīvojam četrus gadalaikus, glezna aiz loga nemitīgi mainās, par to vien varam priecāties.

Rasma: Protams, katra gadalaika maiņa rada pārdomas. Rudens ir krāšņs gadalaiks. Prieks par krāsu daudzveidību dabā, par pēdējiem rudens ziediem, izaugušo ražu, kāda jau kuro reizi padevusies mūsu zemītē. Tomēr rudens rada arī skumjas, jo priekšā gara ziema ar tumsu un aukstumu.

Tad ir jāpriecājas, ka ir grāmatas, kurās lasot, liekas, ka tumšais laiks kaut daudz paliek gaišāks un pait ātrāk.

Dace Kalniņa

Kabata

Degumnieku pamatskolas avīze

septembris-oktobris /2016. (12)

ZINĪBU DIENA

Pilādžogu greznībā, izaudzētu ābolu un ķirbju lepnībā, rudens ziedu krāšņumā nonācām skolas valstībā...

Mums katram šis bija jauna gada sākums, jaunu mērķu realizēšanas starts. Vis-svarīgākā šī diena, noteikti, bija pirmklasniekiem (bildē no kreisās puses - Ance Loreta Dreimane, Paula Lukša, Samanta Patrīcija Baltā, Līga Pommere, Anna Broka, Nauris Jānis Stroģis), kuri šo dienu uzsāka kopā ar skolas mammu un audzinātāju Mudīti Bodžu. Ne mazāk zīmīga un svarīga šī diena bija mūsu deviņklasniekiem, kuri ir iegājuši finiša taisnē, lai pēc deviņiem nopietniem izglītošanās mēnešiem varētu svinēt skolas absolvēšanas svētkus (bildē otrajā rindā no kreisās puses - Dagnis Dreimanis, Toms Jaudzems, Ralfs Bormanis, Edgars Graviņš, Arvis Bonda, Linards Jansiņš un viņu audzinātāja Zita Juste).

Degumnieku pamatskolas kolektīvs mazajiem un lielajiem skolēniem novēl atrast īsto motivāciju mācīties, atrast vēlmi sapņot un piepildīt savus sapņus. Izglītošanās mūs vienmēr padara tikai un vienīgi par interesantākiem cilvēkiem, un to vēlām arī saviem bērniem, jo tas, kā viņi mācīsies, atsauksies arī uz viņu nākotni. Un mēs visi esam par labāko nākotni saviem bērniem!

Īsumā ...

- ◆ Zinību diena
- ◆ Karoga svētki Liepsalās
- ◆ Izglītojoša nodarbība Madonas novadpētniecības muzejā (5.-8.kl.)
- ◆ Vieglatlētikas sacensības Varakļānos (6.-9.kl.skol.)
- ◆ Sākumskolas vieglatlētikas sacensības Kalsnavā
- ◆ Olimpiskā diena Madonā
- ◆ "Lubānas ezera noslēpumi 2016" (2./4.kl.)
- ◆ ZM konkurss "Mūsu mazais pārgājiens" (2./4.kl.)
- ◆ Miķeļdiena
- ◆ Skolotāju diena
- ◆ Vislatvijas Putras programma (2.-4.kl.)
- ◆ Skolas darbinieku un absolventu salidojums.

VAIRĀK PAR PASĀKUMIEM LASIET AVĪZES NĀKAMAJĀS LAPPUSĒS.

Klāt rudens un pienācis laiks vākt krājumus ziemai! Rīgas Zooloģiskā dārzā sāk rosīties Zooziļuks 2016 un aicina skolēnus piedalīties ozolzīļu vākšanas akcijā. Šogad galvenajā balvā - bezmaksas Mācību nodarbība kādā no izvēlētajiem tematiem vai ekskursija pa Zoodārzu.

**Šogad akcija „Zooziļuks 2016” notiks no 19. septembra līdz 21. oktobrim.
Akcijas noteikumi: <http://rigazoo.lv/>
MĒS PIEDALĀSMIES!**

Labdien, lasītāj!

Esmu jaunā skolas avīzes galvenā redaktore Linda. Priecājos, ka tieši Tu pašlaik lasi mūsu skolas vēstis.

Vējainais oktobris aizpūtīs septembri. Arvien vairāk gribas palīst zem siltas saules, izdzert siltu tēju un izlasīt kādu labu grāmatu...

Laika pietiks arī tam, ticiet man.

Pa šo mēnesi esam čakli pastrādājuši.

Šķiet, tikko satikām skolas un klase biedrus. Nesām gladiolas un asteres savām skolotājām, bet jau esam paspējuši piedalīties daudzās sacensībās. Esam krāsaini, radoši un bagātīgi aizvadījuši Miķeļdienu.

Esam sasveikuši skolotājas ar dziesmām, dzejoļiem, sirsnīgiem vārdiem un vēlajiem rudens ziediem.

Oktobris - pagaidām vējains un lietains, bet tas ir nieks, galvenais, lai pašam sirdī mājā prieks.

Oktobrī putni jau ir aizlidojuši, bet mūsu skolā kā gājputni, kas atgriežas mājās, salidoja skolas absolventi.

Radošu mums visiem jauno mācību gadu!

Linda Kalniņa

PĒC STUNDĀM SKOLĒNIEM IESPĒJA DARBOTIES:

- Tautisko deju pulciņā 1.-4.kl. (sk.L.Novika)
- Tautisko deju pulciņā 5.-9.kl. (sk.L.Novika)
- Vizuālās mākslas pulciņā 1.-9.kl. (sk.U.Salmane)
 - Dambretē 1.-9.kl. (sk.S.Solovjova)
 - Teātra pulciņā 5.-9.kl. (sk.Z.Juste)
 - Teātra pulciņā 1.-4.kl. (sk.Z.Juste)
- Modernās mūzikas studijā 1.-9.kl. (sk.I.Strode)
- Mazpulkos/ Līdzpārvaldē 4.-9.kl. (sk.E.Zaube)
- Koriģējošajā vingrošanā 1.-7.kl. (sk.E.Zaube)
 - Volejbolā 1.-9.kl. (sk.D.Rubene)
- Avīzes pulciņā „Kabata” 1.-9.kl. (sk.I.Strode)
 - Futbolā 1.-5.kl. (sk.U.Meiers)
- Vokālajā ansamblī 1.-4.kl. (sk.I.Strode)
- Vokālajā ansamblī 5.-9.kl. (sk.I.Strode)
 - Jaunsargos (sk.L.Meistere)
- Skolēnu Mācību Uzņēmumā 4.-9.kl.

Fotostāsts "Skolas salidojums"

Izglītība Degumniekos ir kopš 1883. gada. Skola nosaukta Meirānu barona dēla vārdā par Gotlība skolu. 1884./1885.m.g. skolā mācās 43 zēni un 27 meitenes, skolas pārzinis O.Plačs.1906.-1913.m.g. skolas pārzinis J.Cīrulis. Daudzkārt mainījušies skolas nosaukumi: 1944. gadā Leona Paegles pamatskola, 1945. gadā—Meirānu četrklasīgā pamatskola, 1950./1951.m.g. Meirānu septiņgadīgā skola (esam Varakļānu rajona teritorijā). 1956./1957.m.g.—Degumnieku septiņgadīgā skola, 1962./1963.m.g.—Degumnieku astoņgadīgā skola, 1989./1990.m.g.—Degumnieku deviņgadīgā skola. 1985. gada novembrī ielikts pamatakmens jaunās skolas ēkai. No 1973. gada par Degumnieku astoņgadīgās skolas direktori sāk strādāt Ināra Logina. Pateicoties I.Loginas vitalitātei, entuziasmam un uzņēmībai, Degumniekos tiek uzcelta jaunā skolas ēka. 1986./1987.m.g. mācības tiek uzsāktas jaunajā skolas ēkā. No 1993. m. g. -Degumnieku pamatskola. Skolas ēkā darbojas divas pirmsskolas izglītības grupas, ko apmeklē vairāk kā trīsdesmit bērni. Šobrīd ceļu uz skolu ik dienas mēro bērni no tuvākas un tālākas apkārtnes. Kopš 2011. gada skolas direktore ir Daiga Rubene.

Šogad jaunajai Degumnieku skolas ēkai 30. Aicinājām skolas absolventus un darbiniekus kavēties atmiņās, izdziedāt, izdejot, izrunāt bijušo.

Salidojuma ieskaņas mirklis Degumnieku pamatskolas aktu zālē, kopā ar pirmsskolas grupu "Saulsazāķeni un deju skolotāju

Svētsvinīgs mirklis pie vēsturiskās Gotlibskolas, Cesvaines pūtēju orķestra melodiju pavadībā (vadītājs Oļģerts Ozols).

Pasākuma atklāšana ar Skolas Karoga ienešanu pirmās skolēnu līdzpārvaldes izpildījumā (pie karoga no kreisās: Liene Čevere, Viesturs Arklons, Egita Rautenberga (Brice)), skolas direktores Daigas Rubenes un dir.vietnieces audzināšanas jomā Edītes Zaubes uzrunas.

Dzied pagasta vokālais ansamblis "Harmonija" (vad. Ineta Strode)

Ar mūsdienīgu izrādi "Pagrabs" priecē skolas teātris (vad. Zīta Juste)

Uzstājas skolas ansamblis(vad. I.Strode)

Kopā ar absolventēm Egitu Rautenbergu un Ilonu Ķeveri pasmējāties par sadzīvīskiem skolas dzīves sākumiem

Ar deju "Kurzeme" priecēja bijušie absolventi Hārdija Kristiāna Nagle un Jānis Šķēls

Gandrīz absolventu deju kolektīvs Arnītas Stulpiņas vadībā

Skanīgas, melodiskas un spēcīgas dziesmas izdziedāja absolventes Gunita Putniņa, Ginta Gerševica un Santa Sprūde

Salidojuma viena no vadītājām—mūsu skolas absolvente un Latvijā populārā aktrise Inga Tropa

Muzikāls sveiciens no 2010. gada absolventa Guntara Pleša kopā ar draugu Lauri Noviku

Balles dejas, ko kādreiz dejoja arī mūsu skolā, šoreiz dejoja ciemiņi no Viesītes un Jēkabpils

Krāšņās šovdejošanas, absolventes, Rasmus Paltačes vadībā

Atraktīvās pauzītes organizators – absolvents Ervīns Spridzāns

Gotlība skolas vecākā absolvente Velta Dragune, skolu beigusi 1932. gadā

Katrs mēs esam sava veida prieks un arī sāpe, cerība, doma, mīlestība- esam daļa no ģimenes, novada...

Mēs varam dot labo, gaišo, kas mīt katrā no mums un kopā tā aizdedzam gara gaismu, kas pārņem mājas pavardu un gaida mūs atgriežamies. Uz brīdi mēs piekļūstam savā skrējienā un piekļaujam sevi siltām domā, labdarībai, tā aizdedzot liesmu, radām gaišumu, ko nodot tālāk tiem, kas nāks pēc mums...

Vēlreiz gribas pateikties visiem, kuri uzcēla Degumniekos jauno skolu, un ikvienam, kurš ieguldījis darbu izglītības attīstībai Degumniekos vēl daudzus gadus pirms mums!

**PALDIES visiem, visiem, kuri ieguldīja darbu salidojuma sagatavošanā!
Lai salidojumā smeltās emocijas dod spēku ikdienas darbā!**

MAN BIJA JĀREPO LAVIEŠU UN ANĢĻU VALODĀ

Mūsu skolas 9.klases skolēns **Ralfs Bormanis** pagājušajā mācību gadā piedalījās starpnovadu ģeogrāfijas olimpiādē (3.vieta) un Vidzemes reģionālajā olimpiādē (3.vieta). Šie sasniegumi tika novērtēti un tādēļ, no 23. jūlija līdz 31. jūlijam Ralfs, kopā ar 19 citiem novada skolu jauniešiem, devās uz trīspusējo (Vācija, Latvija, Francija), nometni Francijas pilsētā Coulaines. Aicinu Ralfu atcerēties piedzīvoto!

Pastāsti par nometni.

Šis bija trešais gads, kad trīs sadraudzības pilsētas- Madona (Latvija), Kulēna (Francija) un Vaija (Vācija) rīko kopīgu, Jauniešiem paredzētu, nometni. Šogad, tā notika Francijā un nometnes tēma bija Mūzika.

Kad tur viesojies un cik ilgi?

Es nometnē pavadīju 9 dienas, no 23. līdz 31. jūlijam.

Vai iepazīnīs ar jauniem cilvēkiem? Vai uzturat kontaktus?

Jā. No sākuma bija jāiepazīstas ar latviešiem, jo nevienu no viņiem nepazinu. Francijā uzreiz sadraudzējāmies arī ar ārzemniekiem. Joprojām sarakstāmies Facebook.

Spilgtākās emocijas, atminās no ceļojuma.

Pirms ceļojuma es biju ļoti noraižējies par garo ceļa posmu (kopumā nobraucām ~5000 km.), bet jautrajā, muzikālajā kompānijā, to nevarēja pamanīt. Uz Franciju mēs braucām ar Madonas novada autobusu, kurš bija pavisam jauns, ērts, ar visu aprīkots.

Franču tautas tradīcijas. Vai tikāt ar tām iepazīstināti?

Franči ir sena tauta ar ļoti mūsdienīgu kultūru. Nometnē frančiem interesēja mūsu tradīcijas, tāpēc viņiem stāstījām, kas pie mums ir savādāk, mācījām tautasdziesmas un tautas dejas.

Dzīvojt viesģimenēs vai viesnīcās?

Ceļojuma laikā pārnakšņojām augsta līmeņa viesnīcās Polijā, bet pašā Francijā mēs mitinājāmies lielās teltīs, Kulēnas jauniešu centra pagalmā.

Kādi ir franči? Vai viesmīlīgi?

Franči ir ļoti viesmīlīgi un izpalīdzīgi, kuriem patīk ilgi ballēties un baudīt dzīvi. Ja gadās problēma viņi to cenšas atrisināt ar jokiem un smaidu. Dzīvespriecīgi, nedaudz vieglprātīgi un tai pašā laikā arī pārliecināti par sevi.

Franču valoda viena no skaistākajām pasaulē. Kādā valodā sazinājāties?

Vai iepazīnīs franču valodu?

Ar vāciešiem mēs sarunājāmies angļu valodā. Frančiem ar to bija problēmas, bet, par spīti tam, mēs atradām kopīgu valodu caur žestiem, mīmikām un mūziku. Man franču valoda liekas plūstoša, grezna un skanīga. Mēs visur vaicājām kā, dažādas lieta ir pa franciski, mācījāmies arī skaitīt.

Vai pagaršoji tās zemes tradicionālos ēdienus? Kādi tie ir?

Tieši pie ēdienreizēm mums bija grūti pierast, jo franči tās ietur ļoti lēnu. Vienā ēdienreize sastāv no, aptuveni, četriem ēdieniem, kas tiek pasniegti ar lielu laika starpību. Daudzi franči ir vai nu veģetārieši, vai arī viņi neēd cūkgaļu, bet tika padomāts par visiem. Tika pasniegti gan internacionāli ēdieni, gan franču sieri, gan saldumi.

Cik cilvēku delegācija no Latvijas brauca?

Brauciens tika dāvināts 20 skolēniem un 3 skolotājiem.

Kas tev Francijā pietrūka no Latvijas?

Man pietrūka manas ģimenes.

Brauciena laikā tikai ceļojāt vai arī mācīties?

Katru dienu apmeklējām Kulēnas mūzikas skolu, kur grupās sacerējām paši savas dziesmas, nometnes beigās mēs pasniedzām koncertu pilsētas kultūras namā, kurā katrs dziedājam un spēlējam. Man bija arī jārepo latviešu un angļu valodā.

Kādas ir skolas Francijā, salīdzinājumā ar Latvijas skolām?

Jauniešu centrs, kurā mēs apmetāties bija vienstāvēta un iežogota ēka, ar lielām, mājīgam telpām. Mūzikas skola bija vienkārsa ēka, kurā ir klases līdzīgas mūsējām.

Vai taisnība, ka Francijā daudz vīnogu lauku?

Ceļā redzēju tikai vienu, bezgalīgi garu, bet mums Franči stāstīja ka to ļoti daudz ir Francijas dienvidos (Kulēna atrodas Francijas ZR). Daba tur ir ļoti atšķirīga: gaiss ir ļoti sauss, pat ja līst, ir ļoti karsts, augi ir ar biežām lapām un dzelkšņiem, skujkokiem čiekuri ir divu plaukstu lielumā, pie tā bij diezgan grūti pierast.

Vai Francijas jaunieši ir tikpat pārnēmi ar sociālo tīklu lietošanu kā Latvijā?

Jā. Visi jau pirmajā dienā saaicinājām viens otru facebook un twitter.

Vai Francijā ir dialekti kā pie mums, piemēram, latgaļu dialekts?

Jā. Mēs skandējām tautasdziesmu "Auga, auga rūžņa" un tad paskaidrojām, ka tā ir citā- latgaļu dialektā. Viņi pastāstīja, ka arī viņiem dažās vietās valstī runā citādāk.

Kāds bija ceļš atpakaļ uz mājām?

Mājās devāties stundu vēlāk nekā bija plānots, jo nezinājām, ka frančiem tik ļoti patīk uzņemt kopējus foto un lēnu atvadīties. Atpakaļceļā izbraucām caur sapņu pilsētu- Parīzi, bet tajā pat laikā bijām piesardzīgi, dēļ terorisma draudiem gan Parīzē, gan visā pasaulē. Ilgu laiku braucām blakus vāciešiem, jo mūsu maršruti sakrita. Iebraucot Latvijā, visi nevarējām vien sagaidīt, kad tiksīm mājās pie savām ģimenēm.

Kam Tu vēlētos pateikties par šo lielisko iespēju?

Paldies skolotājam Aldai Ostrovskai un Daigai Rubenei, bez kurām es nebūtu šo sasniedzis.

Interviju sagatavoja Linda Kalniņa

„Saulsazākēni” ATKAL atgriezušies savā ikdienā.

Ir tāds teiciens: "Kāda ir pirmdienā, tāda būs visa nedēļa". Un es tagad domāju, kā būtu labāk teikt mūsu situācijā-par laimi vai - ak, šausmas, jo... septembris (tā ir mūsu LIELĀS nedēļas pirmdienā) pagāja ļoti interesantos, aktīvi atraktīvos ritmos un notikumos un es baidos, vai mums būs spēka šo ritmu noturēt visu gadu!)

1.septembris kā jau 1.septembris- tradicionāli skaists un pacīlāts-jauni ziedu klēpji, jaunas emocijas, jauni Saulsazākēni pievienojas mūsu pulciņam kopā ar jaunu audzinātāju Gunitu Mežīti. Kā mazajiem Saulsazākēniem, tā arī jaunajai audzinātājai vēl ātrāk iekļauties mūsu pulkā un iemācīties ķert saules zaķus arī drūmās un apmākušās dienās.

Zīmēšana, idejas, konkursi... tas bija sākums mūsu aktīvajam kopā būšanas gadam. Piedalījāties divos radošajos konkursos, no kuriem vienā (otrais bija "Tēta dienas apsveikuma kartiņa"), par godu Olimpiskajai dienai, guvām arī atzinību kā labākais darbs pirmsskolas izglītības grupas kategorijā konkursā „Mana sapņu bumba”. Paldies bērniem par operatīvo rīcību!

Operatīvi ar „jā” vārdu un iespēju „piknikam būt”, izcēlās arī mūsu vecāki, kuri palīdzēja, lai mūsu pirmā mazā zinātniski pētnieciskā ekskursija (sākot ar Liepsalām, aitu saimi un beidzot ar eksotiskiem un ne tik eksotiskiem putniem) izdotos tik lieliska, ka gribas braukt kopā vēl un vēl...

Ja jau mēs esam radoši zīmēšanā un pētniecībā, tad radoši esam arī pavārmākslā. Par godu „Miķeļiem” jeb, kā mēs to nosaucām— „Dārzenu un augļu aizsardzības diena” (neviens dārzenis/auglis nebija izlietots kompozīcijā un pēc tam izmests mēslainē), tapa Saulsazākēnu pavārmākslas šovs. Labs darbs ir padarīts, ja esi pats (Saulsazākēns) gandarīts, bet... ja vari

priecēt arī kādu otru cilvēku (skolas ciemiņš), tad tas ir dubultprieks.

Šajā laikā mēs pārvērtāties par māksliniekiem, pavāriem, pētniekiem, bet 30.septembrī gājām lūkot kā mūsu skolotāji pārtop atkal par skolēniem. Viņiem tas izdevās! Paldies jaunajiem 30.septembra skolotājiem, kuri neaizmīrsa arī mūs iekļaut skolas pulkā.

Kas mums vēl ir padomā? Tik pat jautri, aktīvi, radoši un arī pamācoši notikumi. Turpinām vākt zīles, jo piedalāmies Zīļuka akcijā par iespēju doties uz Zooloģisko dārzu. Gatavosimies ikgadējam konkursam „Rīti raiti valodiņā”, lai varētu savu radošāko runātāju izvirzīt Barkavas rīkotajā „Runātāju rītā” un..... Hmm,bet tas jau būs cits mēnesis, citas emocijas un cita atkalredzēšanās.

Audzinātā Baiba Smeltere

Darbs konkursam „Mana sapņu bumba”

Pavārmākslas šovs

Dambretes turnīri turpinās...

Šī gada 8.oktobrī Madonā norisinājās kārtējais bērnu un jauniešu čempionāts dambretē. Šajā posmā savu meistarību parādīja Aksels un Alekss Kozuļi. Konkurence bija liela, jo šogad abi ir jaunākie spēlētāji savā grupā. Taču neskatoties uz to, rezultāti ir labi - Alekss ieguva 3.vietu, bet Aksels 11.vietu daļiņa ar vēl četriem spēlētājiem.

Nākamajos posmos piedalīsies vēl vairāk Degumnieku pamatskolas skolēni.

Lai mums veicas!

Dambretes pulciņa vadītāja Sarmīte Solovjova

Skolotāju diena

30. septembrī mūsu skolā norisinājās Vislatvijas Skolotāju diena. Šī diena ir kā pateicība skolotājiem, par mums veltīto mīlestību un rūpēm.

Kā jau katru gadu ,skolotāju lomā iejutās 9.klase. Mūsu amati: Arvis Bonda- 1./3. kases audzinātājs, matemātikas skolotājs. Toms Jaudzems - 2./4. klases audzinātājs, dabas zinību skolotājs. Linards Jansīšs- 5./6. klases audzinātājs, latviešu valodas skolotājs. Edgars Graviņš- 7./8.klases audzinātājs, angļu valodas skolotājs Ralfs Bormanis- ģeogrāfijas skolotājs.

Dagnis Dreimanis- direktors, sporta skolotājs.

Šogad mēs pasniedzām stundas arī skolotājiem, kuras bija saposušās skolnieču tērpos un atkal varēja atcerēties to laiku, kad pašas vēl tikai sēdēja skolas solos. Pēc šīs dienas mēs sapratām, cik atbildīgs ir šis darbs un cik lielu gatavošanos tas prasa.

Mēs sakām Jums , skolotāji, paldies, par pašreizējo, iecietību un mīlestību, ko Jūs dāvināt saviem audzēkņiem! Lai Jūs sasilda un dod gandarījumu svētku dienā saklausītie labie vārdi un saņemtie rudenīgi skaistie zied!

Miķeļdiena

29.septembrī mūsu skolā svinējām rudens saulgriežus- Miķeļus. Dienas garumā katrai klasei vajadzēja izveidot kompozīciju no visdažādākajām rudens vēlmēm.

Kad stundas bija beigušās skolēni un skolotāji sapulcējās vienkopus , lai kopā ar skolotāju inetu minētu miklas, dziedātu dziesmas, izzinātu ticējumus un laika pareģojumus, kas saistīti ar šo dienu. Lai visu turpmāko gadu būtu veiksmē, katrai klasei vajadzēja izveidot Lumi no... cilvēkiem. Noteikums- piedalās visi! Darbiņš bija jautrs, mēs ticējām, ka tas nostrādās.

Pēcāk, mierīgā atmosfērā veidojām klašu mandalas no dabā atrodamām lietām un priekšmetiem.

Pēcpusdienas noslēgumā ilgi gaidītais Miķeļdienas gadatirgus ar ļoti garšīgām un interesantām, galvenais- pašgatavotām lietām.

Dienu atspoguļoja Megija Elena Litke

Bibliotēkas ziņas.

Lūgums palīdzēt!

Ja Tavā vai Tava brāļa, māsas ,brālēna vai māsiņas, drauga vai draudzenes grāmatu plauktā vai rakstāmgalda atvilktnē ir apmaldījusies grāmata ar Degumnieku pamatskolas svītrkodu (uz grāmatas iekšējā aizmugurējā vāka), tad, lūdzu, atnes to atpakaļ uz skolas bibliotēku. Neviens netiks bārts, pelts vai sodīts, tieši pretēji-pateikšu PALDIĒS, ka grāmata ir atgriezusies mājās pēc tik ilga prombūtnes laika.

Ar cieņu-PGP

/Pazudušo Grāmatu Plaukts/

Kad deja ir sirdslieta

Jau augusta avīzes numurā rakstīju, ka šā gada pavasarī deju grupa „Orhidejas” saņēma ielūgumu no Latvijas Senioru deju apvienības piedalīties krūza braucienā ar kuģi M/S „Isabelle”, lai popularizētu deju žanru – sieviešu dejas – ārpus Latvijas.

Lai gan deja ir „Orhideju” sirdslieta, ar prieku un zināmām bažām pieņēmām šo ielūgumu. Tā kā vēlējamies parādīt labāko mūsu žanrā, septembra mēnesis dejotājām pagāja sprāgā darbā, jo kopā ar deju kopu „Magones” no Meirānu TN tika sagatavotas 2 koncertprogrammas. Katra 20 minūšu garumā.

Piedāvāju lasītājiem nelielu atstāstu no mūsu ceļojuma.

3. oktobra rītā 19 cilvēku sastāvā dodamies ceļā. Ceļš līdz Rīgai pāriet nelielā satraukumā, jo bažas rada viss nezināmais un neparedzamais – koncerta uzstāšanās vieta, grīdas segums, laikapstākļi.

Rīgas Pasažieru ostā mūs sagaida LSDA vadītāja Laimdota Andersone un ceļojums var sākties.

Sākam ar mēģinājumu. Dejojājas ātri aprod ar telpu, perfekti zin savas vietas dejā. Grīdas segums ļoti labs. Kuģis nešūpo. Prāts kļuvis mierīgs.

Notiek iekārtošanās kajītēs, nelielas uzkodas, atpūta un tad jau jāpošas pirmajam koncertam. Pirmās dienas programmā tiek izdejots krāšņais, bagātīgs, dāsnaiss un interesantais ceļš, kur Daugava viļņus uz jūru nes, kur miglas vāli tik balti, kur cerīšos meklējam laimi, kur Latvijas laukos dzird sievas deju. Starplaikos Laimdota Andersone ierāda deju soļus no Senioru deju repertuāra. Skatītāju nav daudz, bet arī viņi labprāt kopā ar mūsu dejotājām ļauj kopīgai dejas burvībai.

Pēc koncerta laiks atpūtai un tad jau dodamies baudīt kuģa dzīvi – vērojam saulrietu, priecājamies par deju šovu, kurā uzstājas dejotāji no Pēterburgas, ar panākumiem piedalāmies loterijā. Tāpat neizpaliek ballīte grupas „Zvaigžņu lietus” pavadībā un dziedāšana karaokē.

Ceļojuma otrās dienas rītā iebraucam Stokholmā pāri Austrumu jūrai (tā Baltijas jūru sauc zviedri), un pirmie iespaidi par pilsētu rodas, braucot gar gleznainajām šērām, lielākām un mazākām saliņām. Sastapšanās ar Stok-

holmu norit ostā, kur jūras vējš draiski virpuļo ap iespaidīgajām ēkām. Ostā pārsteidz ar savu sakoptību, komfortu, vērienīgumu.

Stokholma sagaida ar diezgan mainīgu laiku, saulei mijoties ar vēju un lietu. Tas gan netraucē pastaigāties un apskatīt dažādas vietas. Īss laika mirklis, un dažus kilometrus tālāk ap mums atdzivojās pilsētas noslēpumainā, dziļi vēsturē iesakņojusies identitāte.

Jāsaka, ka Stokholma ir varen labi sakārtota transporta un gājēju ziņā. Vecpilsēta ir atbrīvota no nevajadzīgas transporta plūsmas. Te ir cieņā velosipēdisti, kas vizinās pa saviem īpašajiem velosipēdu celiņiem. Transportlīdzekļu maz, pat luksoforus tikpat kā nemana.

Pirms pulksten 12 dienā nonākam pie Karaļa pils, lai noskatītos karaliskās sardzes maiņu. Tas jāredz ikvienam Sokholmas viesim pasākuma ritualizētās unikalitātes dēļ.

Ējam garām *Junibakenam*, kas ir ne tikai veltījums zviedru rakstnieces Astrīdas Lindgrēnes personībai un sasniegumiem, bet arī daudzpusīgs, bērniem interesants muzejs.

Arhitektūra pilsētā izskatās interesanta. Mājas veidotas ar dažādām atve-

rēm, ailēm, plašiem balkoniem. Nelielas, ka tās ir krāšņas ēkas, bet tām noteikti ir sava aura.

Laipojot pa vecpilsētas šauro ieliņu līkločiem, nonākam pie suvenīru veikaliņiem. Pie vairākiem plīvo Zviedrijas dzeltenzaļie karogi, bet zem tiem draudzīgi līdzās sadzīvo troļļi un ziemeļbrieži. Ceļotājiem tiek piedāvātas krūzītes, glāzes, magnētiņi, piekariņi, Stokholmas skatu kartiņas. Pārdevēji nav uzstājīgi, ļauj izvēlēties pircējam pašam.

Iepazīšanās ar Zviedrijas galvaspilsētu katrai no mums radīja paliekošas atmiņas, mudinot vēl kādreiz te atbraukt.

Un tad pienācis laiks atgriezties uz kuģa, jo jāgatavojas otrajam koncertam, kas veltīts ceļam uz mājām, Latvijas dabai un Aiviekstei. Šoreiz skatītāju daudz vairāk, skan aplausi, ovācijas. Saņemam komplimentus. Skatītāji jautā, vai mums ir kāda saistība ar Lubāna ezeru?

Arī šis vakars turpinās uz kuģa kā iepriekšējais, tikai nu jau atklātā jūrā viļņi mūs šūpo arvien negantāk, krietni pabojājot mūsu labo garastāvokli.

Trešās dienas rītā iebraucam Latvijā. Mūs apņēms spirtīgi rudenīgs gaiss, vējš turpina spēlēties matu cirtās. Mājupceļā iegriežamies Likteņdārzā. Daugavas loku ieskaust, iepretim Kokneses pilsdrūpām top Likteņdāris – tautas lolota dāvana Latvijai 100. dzimšanas dienā. 2005. gadā aizsākās Likteņdārza tapšana. Šī vieta ir kā simbols Latvijas pagātnē, tagadnē un nākotnē.

Pilnīgi noteikti šis brauciens deva mums jaunu pieredzi, bagātināja mūsu radošumu, veicināja sadraudzību abu kolektīvu vidū.

Paldies dejotājām: Daigai Vanagai, Ligitai Mežītei, Kristīnei Slavikai, Ligitai Eidukai, Zinaīdai Tropai, Līgai Kjakstei, Anitai Špučienei, Gintai Petrovskaī par sapratni, pacietību un izturību daudzos, garajos mēģinājumos, paldies ģimenēm. Paldies mūsu līdzbraucējam un atbalstītājam Anitai Ločmelei un Irēnai Tomiņai.

Paldies šoferītim Jānim Kalniņam par vizināšanu uz Rīgu un atpakaļ.

Ilze Purpļeviča

Atrast brīnumspēku, lai būtu kopā ar savējiem...

Dzīve, protams, ir visla skolā. Un kā ir teicis kāds raris: „Skolā tev mācīja mācīt, tad kārtīgi pārbaudījumu, d tev tiek dots pārbaudījums, tev māca mācību!”. Pravieti vārdi. Taču nekad nevajag mirst savus skolotājus, cieni viņus.

Lai kādu mācību dotu, tā ir mācība katra dzīvei. Ilgus gadus Degumniekos par skolotāju strādāja Dzintra Grumoviča. Arī pašlaik ir skolas darbinieku kolektīvā, gan ne kā skolotāja. Man šķiet klusa, nopietna...

Tā kādu dienu nodomāju uzrunāt Dzintru, vai nevēlas padalīties sarunā par dzīvi un savām darba gaitām. Viņa ar smaidu man labprāt piekrita.

Pastāstiet par sevi.

Esmu dzimusi Kārsavā. Kad man bija 1 gads, vecāki pārcēlās dzīvot uz Degumniekiem. Mana mamma Eleonora Bērziņa bija ilggadēja Degumnieku pamatskolas skolotāja. Pasniedza bioloģiju, ķīmiju, meiteņu mājturību, ģeogrāfiju. Kā mācību pārziņu strādāja 13 gadus. Tēvs Ilmārs Bērziņš pasniedza matemātiku, mūziku, zēnu mājturību. Vadīja pūtēju orķestri. Mums mājās ilgus gadus bija klavieres, dažādi pūšamie instrumenti. Pirmās bērniņas atmiņas man saistās ar veco pasta māju, kur mēs sākām dzīvot. Šai mājai bija koka skaidu jumts, fundamentāls, liels lievenis, pelēkas koka sienas. Tur nodzīvojam četrus gadus. Diemžēl māja savu laiku bija nokalpojusi, tā tika nojaukta. Ir palikusi vairs tikai liepiņa (tagad atrodas Zaubes ģimenes saimniecības ēka). Tā ir mana vismīļākā vieta Degumniekos. Tad pārcēlāmies uz daudzdzīvokļu māju Celtnieku ielā. Skolas gaitas uzsāku vecajā Gotlība skolā. Mana pirmā audzinātāja bija Elziņa (Elizabete Šķēle), kura nesen aizgāja aizsaulē. Par skolas direktori atnāca strādāt Ināra Logina – ļoti jauna, skaista un gudra. Viņa mācīja latviešu valodu. Ceturtajā klasē man ļoti iepatikās un padēvēs latviešu literatūra. Šis priekšmets man ir ļoti tuvs. Pēc tam iestājos Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā, to pabeidzu un tad atkārtoti mācījos, lai iegūtu meiteņu mājturības skolotājas kvalifikāciju. Esmu satikusi daudz interesantus cilvēkus. No tā man ir veidojies mans pasaules uzskats – redzēt tālāk par sevi un vienmēr tiekties uz kaut ko jaunu.

Kad sāki strādāt par skolotāju?

Degumnieku vecā skola ir mana pirmā darba vieta. Bija 1982. gads, man 18

gadu beigta Lubānas vidusskolā. Toreiz bija lieli konkursi uz stākaņām mācību iestādēm, šī tādā perspektīvā nozarē bija bioloģija. Tikai 0,5 punkti netrūka, lai mācītos Rīgā LVU Bioloģijas fakultātē, kurā grieju mācīties. Tad es vēl savu kotonu ar skolu nesaistīju, vairāk saistīja informācija par laboratoriskajiem darbiem, zinātni. Es neatmetu domu vēlreiz iestāties Rīgā, taču... kaut kur Padomju valstī bija jāstrādā.

Obligāti! Nevienam nedrīkstēja sēdēt mājās bez darba. Sagadījās, ka mūsu astoņgadīgajā skolā vajadzēja 1. klases skolotāju. Īsti negribēju, baidījies uzņemties tādu atbildību, bet tomēr apņēmos vienu gadu pastrādāt. Kaut gan mūsu ģimenē ir skolotāju dinastija, man šis darbs likās svešs. Mamma man bija mamma, nevis skolotāja. Vienīgi reizēm gāju palīgā kabinetus kārtot.

Nu tā arī sāku. Mani „pirmīši”! Jau pirmajā nedēļā viņus iemīlēju. Nekad agrāk man nebija saskare ar maziem bērniem. Likās, ka viņus nesapratīšu, taču viņi bija tik mīļi, patiesi un centīgi. Mācīju lasīt, rakstīt, tikai ne rēķināt, tur nāca palīgā skolotāja Zepa. 2. klasē vēl pasniedzu latviešu valodu, dabas mācību, rokdarbus. Man patika parunāt ar bērniem, rūpēties par tiem. Es nešķiroju bērnus pēc tā, kā viņi mācās – labi vai slikti. Galvenais, cik patiesa un labestīga ir bērna personība. Jau tad es apbrīnoju viņu vecākus, kas bija panākuši, ka bērni grib un prot rakstīt rūpīgi. Tolaik no bērniem tādu vārdu „negribu” es nedzirdēju. Paldies maniem „pirmīšiem” un „otrišiem”, ka šis gads bija tik aizraujošs, interesants, labu atmiņu pilns.

Izjutusi skolas gaisotni, nākošajā gadā aizgāju studēt uz Daugavpils Pedagoģisko institūtu par bioloģijas – ķīmijas skolotāju. Bioloģija man patika (paldies M. Losevai). Iemācīties var daudz, par to esmu pārliecinājusies. Arī to, ka nevar padoties, darbs dara darītāju. Augstskolā domāju, secināju, balstījos uz uzkrātām zināšanām, pārliecinājos par sava intelekta līmeni.

Beidzu un atgriezos kā diplomēta skolotāja. Tad turpināju gaitas lepnā, jaunā, gaišā mūsu skolā 1988. gadā. Šoreiz man uzticēja audzināt 4. klasi. Mamma vietā pasniedzu bioloģiju, ķīmiju, mājturību. Man bija 24 gadi un es sāku mācīties tamborēt, šūt, izšūt. Tā kā esmu vienpate un patstāvīga, tad mācījos tikai no grāmatām, tās arī ir manas vislabākās skolotājas.

Kā bērniem patika tas, ko pasniedzāt?

Bērniem visos laikos patīk darīt kaut ko praktisku. Ķīmijas laboratorijas darbos un bioloģijas praktiskajos uzdevumos bija liela atsaucība. Esmu strādājusi mazajās klasēs, rokdarbu stundās bērni ļoti ākli strādāja galvu nepaceldami. Patika mājturības stundās iemācīt kaut ko tauttāmu, priecājos, kad skolēns sāka radoši izpausties. Puišiem, savukārt, labāk patika darboties ar konstruktoru, tur viņi bija gudrāki par mani. Ļoti patika ar bērniem braukt ekskursijās, iet pārgājienos.

Pēc gadiem, satiekot savus bijušos skolēnus, ir neaprazstāma laimes un prieka sajūta. Tas ir arī tas, ko visvairāk vēlējos saņemt no skolotājas darba.

Ko noteikti vajadzētu iemācīties bērniem no mazotnes?

Bērniem no mazotnes vajadzētu iemācīt patstāvību, pabeigt savus iesāktos darbus. Grūti skolotājam iemācīt tikai skolā, piemēram, adīšanu. Katrā ziņā, jo vairāk ar rokdarbiem strādā, jo glītāk un labāk tie sanāk.

Savā darbā man patīk komunicēt ar bērniem. Man piemīt milzu pacietība, varēju ilgi skaidrot nedusmojoties. Ir bijis gandarījums par paveikto. Man patīk nesamākslotība, bet netīk cilvēki, kas lokās visiem līdzi. Skolas dzīve 30 gadu laikā ir mainījusi, arī bērni, taču vērtības cieņā tiek celtas tās pašas. Un vienalga ar kādiem tehnoloģijas brīnumiem, pasākumiem, domām katrs sevi iedēdz to labestības, pienākuma, atbildības dzirksti. Galvenais, lai tā būtu. Tad arī skolā pavadītie gadi nebūs veltīgi, būs tikai iegūti.

Ko mācās vai strādā jūsu bērni?

Mani bērni, dēls un meita, jau ir izauguši. Ir aizgājuši savā dzīvē. Mācās un strādā. Priecājos, ka viņi paši cinās un meklē savu ceļu dzīvē, negaida, ko dos no malas. Palīdzu ar padomiem. Reizēm grūti, ka traucē attālums, bet priecājos, ka viņi tepat Latvijā dzīvo.

Kas dod spēku un prieku dzīvē?

Vislielāko paldies mēs varam teikt mūsu vecmāmiņai, kas bija vienmēr kopā ar mums gan ikdienā, gan priekos. Priecājos, ka ir sapratne ar bērniem, ka nav zudusi uzticība. Es no viņiem iespaidojos. Kā jūtas viņi, tā jūtos arī es. Varu droši teikt, ka mani bērni, Madars un Rasa, dod man prieku. Novērtēju, ka man ir māsa Māra, kas mani atbalsta. Mani spēcina tā apziņa, ka, lai cik grūti dzīvē ir bijis, esmu spējis ieraudzīt to zelta mirdzošo maliņu un spējis visam tikt pāri. Dzīvoju ar cerību nākotnē, jo zinu, ka daudz interesanta ir sagaidāms manā dzīvē.

Kādām rakstura īpašībām vajadzētu būt katrā cilvēkā?

Cilvēkam ir jābūt godīgam, nekad neiet pret savu sirdsapziņu. Jābūt iejūtīgam, sirsnīgam. Droši saku, ka atbalstu pozitīvu spītību. Katram ir jādzīvo un jādzīvo tikai

sava dzīve, nevis otra. Nepatīk tukši, lieku-
līgi, iedomīgi cilvēki.

Ko dari brīvajā laikā?

Brīvajā laikā es daudz lasu labu litera-
tūru. Patīk audzēt puķes, dažādi lauku dar-
biņi mazdārziņā. Arī rokdarbi ir pie sirds.
Patīk domāt, vēlos izprast dabas likumus.
Mīlu dzīvniekus. Pašlaik esmu vajadzīga
savai mammai, gan ar sarunām un atmi-
ņām. Man tas ir ļoti svarīgi. Pēdējā laikā
patīk gatavot dažādus ēdienus, eksperi-
mentēt.

**Ko noteikti gribētu vēl izdarīt dzī-
vē?**

Mans mērķis ir izveidot savas ģime-

nes, dzimtas memoriālus. Paspēt ieraudzīt
un paauglēt mazbērņus. Atrast jaunu dzī-
ves nišu.

Kā ir dzīvot mūsu pagastā?

Mūsu pagastiņš aug. Ar katru gadu
paliek arvien sakoptāks un man par to
prieks. Cilvēkam apkārt vajag sakoptu vidi.
Patiešām ielīkmo pagasta rosīgā dzīve.
Viss notiek uz augšu.

Ir brīnišķīga skola, kultūras nams.
Vairāk būtu jādodomā, kā piesaistīt jaunās
ģimenes. Ieteikums būtu, lai cilvēki mazāk
interesējas par citu dzīvi, bet vairāk pievēr-
šas savai dzīvei, ģimenei. Mans mīļākais
pagastā notiekošais pasākums ir Aviācijas

svētki.

**Ja laimes māte dotu 3 atslēdžiņas –
naudai, bērniem, sev. Kā jūs tās izman-
totu?**

Nauda – vēl mācītos, lai iegūtu vairāk
zināšanas.

Bērniem – lai atrastu sev mīļas, palie-
košas un saprotošas otrās pusītes. Aplieci-
nātu sevi profesionālajā karjerā.

Sev – piepildīt savus slēptākos sap-
ņus. Atrast brīnumspēku, lai pēc iespējas
ilgāk būtu kopā ar saviem mīļajiem cilvē-
kiem.

Notici brīnumam – tas notiks!

Ināra Baltā

Pēc vecās skolas mēroga

Nav ko tēlot pieklājību – jaunā Degum-
nieku skola man sveša. Atbilstoši vecumam
sirdij atmiņās tuva vecā – Gotlība skola. Tas
nenozīmē ignoranci. Ar visiem dvēseles
spēkiem degu par to, lai demogrāfija De-
gumniekos sit augstu vilni, lai ir skolēni, lai
ir nākotne! Ir diezgan baisi Madonā vai Lu-
bānā dzirdēt paziņu sacīto: „Degumnieki!
Izmirstoša vieta!” Vienā ziņā šausmīgi, vai
ne? Jaunie! Pierādiet pretējo!

Taču nav ko pinkšķēt. Žēl jau, protams,
ka savlaik vecā skolas ēka netika pārdota...
Nu, šķiet, vilciens mūžībā aizgājis ar De-
gumnieku centra vēsturiski un arhitekto-
niski vērtīgāko ēku, kas līdzenumā (zemie-
nē) dzīvojošiem, arī viesiem rādītu kaut ko
jaunu „iz” kultūrmantojuma. Žēl, ka toreiz
mums nebija tagadējās pagasta vadības.

Atceros... skolas ābeļdārzs bija kristīgi
sadalīts skolotājiem – katrai ģimenei divas
ābeles. Vēl aug un ir mums iedalītā „dzid-
rā”. Otru gan vairs neatminos. Vēl arī aug

gar ceļu skolēnu stādītās liepiņas un bērzs.
Kristīgi sadalīts bija skolas pagrabs. Arī mēs
no „Lāžām” vedām zīmet kartupeļus u.c.
saknes. Pagraba arodu atceros, atrastu, ja
tur ielīstu. Kā jau zemiēnē, lai gan skola ir it
kā kalniņā, pagrabā bieži „sanāca” ūdens.
To pumpēja (sūknēja) ārā ar roku darbinā-
mu sūknī. Mums, bērniem, tas bija vairāk
interesanta rotaļa, nevis darbs.

Es vēl „aizķēru” laiku, kad skolā nebija
elektrības. Tiesa gan, spilgti atmiņā blē-
ņas, kad Iljiča spuldzītes parādījās. Ziemas
tumšajās dienās, lai norautu stundas, mēs
„sitām” korķus. Tehnoloģija bija vienkārša.
Divas nagliņas izdūra caur kallas (puķes)
gabaliņu un sienas kontaktā iekšā. Īsais
klāt! Tad skolotājs Jānis Kozulis stipri bārās
un remontēja – atjaunoja drošinātājus.

Bez elektrības, pats to tagad jūtu, ir
pagrūti. Kā tad mācījās? Atceros 1956.
gada Degumnieku skolas absolvents Kār-
lis Puiše – gaismu ražoja ar motoru, kuru

apkalpoja (darbināja) Antons Bečs. Pirms
tam tādā pašā vīzē tika apgaismots kol-
hoza kantoris. Bet elektrības darbi notika
Jāzepa Stafecka vadībā. Braucām uz Rīgu
pēc vadiem, slēdzīem un citām instalācijas
detaļām. Ja atmiņa nevil, 1960. gada ru-
denī skola bija apgaismota. Līdz tam pat
novuss brīvajos brīžos tika spēlēts sveču
gaismā.

Bet skolotāju mājā „Lāžās” elektrību
ievilka (kopā ar ūdensvadu) tikai 1960.
gadā beigās. „Lāžas” par skolotāju māju
pārtapa tikai padomju laikā. Taču „izraku”,
ka jau Latvijas brīvvalsts laikā pirms kara
Elīna Lāže strādājusi par skolotāju O. Kal-
paka skolā Meirānos. Tiešām, nekas šai
pasaulē nav nejaušs.

Protams, zemes dzīvē daudz kas nav
arī mūžīgs. Tomēr ticu, ka pēc vecās sko-
las ēkas visiem, īpaši mūsu nākotnei – bēr-
niem, paliks nezūdošs piemineklis.

Jūlijs Augusts Trops

Atmiņu stāsts

Degumnieku skolas salidojuma priekš-
vakarā uz sarunu par skolu aicināju Veltu
Dragūni: „Mana skola bija Gotlības skola,
kuras mūri vēl šodien stāv spītīgi. Sāku mā-
cīties 1932. un beidzu 1937. gadā.

Pirmo reizi uz skolu mani aizveda tēvs
ar zirgu. Jāšus uz zirga.

Ļoti spilgti atceros savu pirmo eglīti.
Mans brālis bija jau piecus gadus vecāks
par mani un viņš uz Ziemassvētkiem iemā-
cīja man pantiņu. Es jau nemaz nezināju
citus, bet par noskaitīto citi skolas biedri
mani apsmēja. Mammai un tētim jau nebija
laika mani mācīt, viņi strādāja. Pantiņš bija
šāds –

Es esmu balta kaziņa,
Par pūcīti, ko sauc.
Ne liela, ne ar maziņa,
Bet trīs reiz dienā slauc.

Skolā bija pārzinis Gailītis, kas turpat
arī dzīvoja. Es ar viņa meitu Dzidru sēdē-
ju vienā solā. Kalniņa Velta arī gāja manā
klasē. Visu mūžu tepat esam abas pavadi-

jušas. Skolotājas mums bija divas – Emīlija
un Elvira Lāces, bet radniecības gan viņas
nebija. Klases bija apvienotas 1. ar 2. klasi
un 3. ar 4.

Pēc skolas kājām gājām uz mājām.
Man bija puišu kompānija, nebija citu mei-
teņu – tikai es. Manā kompānijā bija Kramu
puiši un Baltie.

Kad kaut ko labu mājās padarīju, tēvs
man atļāva uz skolu aizjāt ar zirgu. Kad
tiku līdz skolai, piesēju zirgam pavadu pie
sedliem un viņš pats aizrikoja uz māju.
Atminos, kā Saliņu Arnoldu (Arci) uz skolu
veda ar lepnu zirgu, vienmēr pa koridora
logu skatījos uz to zirgu un apbrīnoju, jo
zirgi ir bijuši mana vājība kopš bērnu die-
nām. Skolā mācījos viduvēji, bet uz priekšu
tiku. Pārņākusi no skolas, nemaz nerāvos
pie mājas darbu pildīšanas skolai, skrēju
palīgā vecāku saimniecībā. Zirgus mājās
nostrādīnāja un es gāju tēvu nomainīt pie
zemes darbiem. Es pat arī aru. Divi zirgi
priekšā sajūgti, gāja tīri labi. Uz stūriem gan

bija grūtāk, bet kaut kā galā tiku. Augumā
nebiju ne liela, ne spēcīga, bet darbu pa-
darīju. Atnākusi no skolas, skrēju pie māj-
lopiem, patika pucēt zirgus, govīs.

Ezers tad vēl nebija ierobežots un
ūdens nāca līdz mūsu mājām. Vienā pa-
vasarī, kad visi grāvji un upītes bija aizsa-
lušas, laidos uz māju ar slidām. Man bija
abas slidas, bet puišiem katram pa vienai.
Tā arī laidāmies. Bet es ielūzu, taisni tur, kur
dziļās bedres. Puišēļi pārbijās un aizlaidās,
neviens man nepalīdzēja. Domāju jau, ka
gals klāt, tomēr ar Diev’ palīgu izķepurojos
un galīgi slapja aizgāju mājās. Mammai ne-
teicu, kas noticis. Uz jautājumu, kādēļ esmu
slapja, atbildēju, ka tepat maliņā ielūzu.

Elektrības skolā nebija. Klasē aizde-
za vienu kupola lampu.

Jā, vecās skolas ēka ir kā piemineklis
– visvecākā ēka Degumniekos.

Veltas Dragūnes atmiņas pierakstīja
Dace Kalniņa

Ziņas no feldšerpunkta

Dr. Rudzāts Degumnieku FP pieņems š.g. 19. oktobrī no plkst. 13.00 līdz 15.00. Atgādinu, ka daktera plānotās pacientu pieņemšanas, Degumnieku FP, ir katra mēneša trešajā trešdienā. (š.g. 16.11., 21.12.). Iepriekš jāinteresējas un jāpiesakās pa telefonu 22023737.

Rudens pirmie vīrusi jau ir klāt! Pašreiz ir pieaugusi saslimstība ar augšējo elpceļu slimībām. Zīmīgi, ka notiek agrā rudenī, kad sākas aktīvā skolas un darba sezona, bet ārā vēl diezgan silts... Un ko tas nozīmē? Vienīgi to, ka cilvēki nav norūdījušies.

Ko darīt, lai neslimotu?

Regulāri kusties, vēlams ārā. Norūdīties palīdzēs aktivitātes, kas saistītas ar ūdeni un kontrastu (karsts, auksts). Jāizgulājas – pilnvērtīgs miegs un atpūta palīdzēs tavam organismam sakopot spēkus un turēt līmeni imunitāti, un tev būs spēks turēties pretī vīrusiem. Arī skolas bērniem jāguļ ne mazāk kā 8 stundas, tāpat gulēt jāiet savlaicīgi. Ēd pilnvērtīgu uzturu! Jāēd kārtīgas brokastis, pusdienas, vakariņas, turklāt uz šķīvja jābūt daudz dārzeņiem, augļiem.

KO darīt, ja vīruss saķertis?

Patiesībā parasta saaukstēšanas uzreiz nav agresīvi jāārstē. Atļauj temperatūrai būt 38 – 38,5 grādiem (organisms pats tad cīnās). Dzer daudz šķidrumu – ūdeni, zāļu tējas, ogu morsus... Vēdināt telpas vairākas reizes dienā, lai baciļus izlaistu ārā. Deguna pilienus lieto tikai tad, ja deguns aizlikts un nevari caur to paelpot. Ja sāp un kasās kakls, lieto dabīgus līdzekļus – Faringospray, Laringospray, Propoliskas tabletes, Hexoraletten tabletes sūkāt. Atklepošanai izvēlies ambroksolu, hedelīksu, acc. Lieto C vitamīna trieciendevu – pirmajās slimības dienās pat 2 – 3 gramus, pēc tam 1 gramu dienā. Neaizmirsti, ka daudz C vitamīna ir skābos kāpostos, bet citronā mazāk... Ja 3 – 4 dienu laikā nav veselības uzlabojums – jāgriežas pie ģimenes ārsta.

Ja temperatūra ir virs 38 – 38,5 un ievērojami pasliktinās pašsajūta, tad rīkojies! Zāles pret temperatūru – paracetamols, panadols (pieaugušajiem 1 – 2 tabl. uzreiz, ik pēc 4 – 6 stundām, maksimālā dienas deva 4 grami), bērniem deva atkarīga no vecuma. Citas metodes temperatūras pazemināšanai – uz pieres, krūtīm var uzlikt vēsas kompreses, ķermenī var norīvēt ar 30% degvīnu vai remdenu ūdeni. Nedzesē ķermeni no iekšpuses – nedzer aukstu! Dzer siltas liepziedu, aveņu, pelašķu tējas. Noteikti augstā temperatūra jāpazemina cilvēkiem, kuri slimo ar sirds – asinsvadu slimībām, ar cukura diabētu, grūtniecēm, gados veciem cilvēkiem, bērniem, kuriem ir tieksme uz krampjiem.

Sarmīte Saulīte

Biedrība „Pie Kraujas” uzsāk Sabiedrības integrācijas fonda finansētu projektu

Sākot ar 2016.

gada 1. jūniju biedrība „Pie Kraujas” ir uzsākusi īstenot

Sabiedrības integrācijas fonda atbalstītu projektu „Dabas lieguma „Lubāna mitrājs” koncepcijas izstrāde: dabas un kultūras mijiedarbība”. Projekts noslēdzas šā gada 31. oktobrī.

Biedrība „Pie Kraujas” ar Madonas novada pašvaldības atbalstu kopš 2014. gada 1. jūlija apsaimnieko Lubāna mitrāja informācijas centru. Līdz ar to, darba ikdienā pāriet dabas liegumā „Lubāna mitrājs”. Divu gadu laikā ir gūta pieredze un rodas aizvien jaunas idejas, kā šo teritoriju padarīt pievilcīgu. Ar projekta palīdzību ir iespēja apkopot gan savas idejas, gan jomu ekspertu zināšanas, gan arī apgūt līdzīgu piemēru pieredzi. Izvērtēt arī teritorijas stiprās un vājās puses un spēt tās izmantot turpmākajai attīstībai.

Projektam ir piesaistīti divi eksperti. Dr. biol. Uģis Bergmanis, kurš pārzina lieguma „Lubāna mitrājs” dabas vērtības. Par teritorijas kultūrvēsturi savus ieteikumus sniedz Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja vadošais pētnieks mag. hist. Indulis Zvirgzdiņš.

Pasākumu finansāli atbalsta Sabiedrības integrācijas fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Lele Uzkure

Biedrības „Pie Kraujas” biedre

Piestājot pie vecās skolas

Pie ceļa krustojumā klusi
Stāv skola, kas gaitas pabeigusi.
Šalc vējā kļava dziesmu šo
Par klases izlaidumu visskaistāko.

Pland karogs mastā pie jaunās skolas,
Uz vecās jumta dēj stārķis olas.
Izaugs putnēni un lidos tālēs,
Bet karogs plīvos, mirks un bālēs.

Ar laiku sadzīst visas rētas
Sirds glabā atmiņas, kas katram svētas.
Piemīņai dzimtenes smiltājā degs sveci,
Jo mūžībā aiziet gan jauni, gan veci.

1955. gada absolvents
Degumnieku vecajā skolā

Iedzīvotāju ievēribai!

Lai varētu veikt korektu datu apmaiņu starp pakalpojumu sniedzējiem un pagasta pārvaldi, **pagasta pārvaldes kasē maksājumus par ūdeni, kanalizāciju (A/S „Madonas ūdens” rēķini) un sadzīves atkritumu savākšanu (SIA „Madonas Namsaimnieks” rēķini) mēneša pēdējā darba dienā nepieņem!**

Ošupes pagasta pārvalde

Piestājot pie vecās skolas

Es pateicos tev, mīļā, vecā skola,
Par rīta sauli, ko mums liki plaukstās.
Mēs pieņemām no savas klases sola,
Sev līdz ar sauli sapņu zvaigztes augstās.

Ir svētki, skolotāj, un tu,
Reiz rokas gādīgās, nu vari salikt klēpī.
Rudens staros pasapņot un aizmirst,
Par paguruma mirkli, ko no visiem spēli.

1965. gada absolvente **Ināra**

LĪDZJŪTĪBAS

*Cik maza sēkla –
bet cik liels ir koks!
Cik īss ir mūžs –
cik daudz var tajā gūt,
ja mazai sēklai
ieliek sirdi līdz!*

(D. Avotiņa)

MIRUŠI:

VILIS MEŽULS

miris 23.08.2016. 83 gadu vecumā;

NORMUNDS DILEVKA

miris 29.09.2016. 38 gadu vecumā.

*Virš galvas priede
Teic vārdus dziesmai –
iesāktai un nepabeigta,
Teic ardievas dzīvei – aizejošai...*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Normunda Dilevkas tuviniekiem, kad
pienākusi nelūgtā un skarbā diena.

Klasesbiedri un audzinātāja
Degumniekos

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**

Tel. 28893026

E-pasta adrese: dacekalnina13@inbox.lv

iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.